

ຄໍາວິນิຈລັຍຂອງ ນາຍອັກຍ ຈັນທນຈຸດກະ ຕູລາກາຣຄາລັກຮຽມນູ້ມູ

ທີ່ ៣៨/ແກຊ

ວັນທີ ៣១ ມີນາຄມ ២៥៥៩

ເຮື່ອງ ສາລແຂວງນគຣາຊສຶມາສ່າງຄໍາໂຕ້ແຢັງຂອງຈຳເລຍ (ນາຍກອງສິນ ສອນໂຍຫາ) ຂອໃຫ້ສາລຮັກຮຽມນູ້ມູ ພິຈາຣາວິນີຈລັຍຕາມຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ២៦៥ ກຣົມພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ຂັດຫີ່ອແຢັງຕ່ອຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ៨៣

ສາລແຂວງນគຣາຊສຶມາໂດຍສໍານັກງານສາລຢູຕິຮຣມ ມີໜັງສື່ອສ່າງຄໍາໂຕ້ແຢັງຂອງຈຳເລຍຂອ້າໃຫ້ ສາລຮັກຮຽມນູ້ມູ ພິຈາຣາວິນີຈລັຍຕາມຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ២៦៥ ວ່ພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ຂັດຫີ່ອແຢັງຕ່ອຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ៨៣ ຮີ້ອໄມ່

ຂ້ອເຖິງຈິງຕາມຄໍາຮູ້ອງແລະເອກສາປະປະກອບ ສຽບໄດ້ວ່າ

ພັນການອີກກາຣສາລແຂວງນគຣາຊສຶມາເປັນໂຈທກ ພົອນຍາກອງສິນ ສອນໂຍຫາ ຜູ້ຮົ່ອງ ເປັນຈຳເລຍ ຕ່ອສາລແຂວງນគຣາຊສຶມາວ່າ ກຣທ່າຄວາມພິດຮານທໍາສູຮາ ມີການນະຫີ່ອເກົ່າງກັ່ນສໍາຮັບທໍາສູຮາໄວ້ໃນ ຄຣອບຄຣອງໂດຍໄໝໄໝໄດ້ຮັບອນຸໝາດ ມີເໜື້ອສູຮາໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງໂດຍໄໝໄໝໄດ້ຮັບອນຸໝາດ ແລະມີໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງ ທີ່ສູຮາທີ່ທໍາເຂົ້າໂດຍຝ່າເຟັນຕ່ອກຫຼາມໄຍ ຕາມພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ມາຕຣາ ៣១ ພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ (ນັບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ໂດຍຈຳເລຍໃຫ້ກາຮັບສາກົາຕາມພົອ ຂອງໂຈທກທຸກໜ້ອທາ ຈຳເລຍ (ຜູ້ຮົ່ອງ) ໂຕ້ແຢັງວ່າໂຈທກໄໝສາມາຮັດນໍາຫຼັກຫຼາມຕາມພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືດັ່ງກ່າວ ຂ້າງຕົ້ນມາພົອດໍາເນີນຄົດໄໝ ເນື່ອງຈາກພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ແລະມາຕຣາ ៣១ ພຣະຣາບ້ນູ້ມູຕືສູຮາ (ນັບທີ່ ២) ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາຕຣາ ດ ຂັດຫີ່ອແຢັງຕ່ອຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ດ ມາຕຣາ ດ ມາຕຣາ ៦ ມາຕຣາ ៤៦ ມາຕຣາ ៤០ ມາຕຣາ ៤៣ ມາຕຣາ ៣៦ ມາຕຣາ ៣៨ ມາຕຣາ ៨៣ ມາຕຣາ ៨៤ ແລະມາຕຣາ ៨៣

ສາລແຂວງນគຣາຊສຶມາພິຈາຣາແລ້ວ ສ່າງຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ຮົ່ອງໄປຢັງສໍານັກງານສາລຢູຕິຮຣມ ເພື່ອດໍາເນີນກາຮັບສ່າງໄປຢັງສາລຮັກຮຽມນູ້ມູຕ່ອໄປ

ສາລຮັກຮຽມນູ້ມູໃນກາຮັບສ່າງໄປຢັງສາລຮັກຮຽມນູ້ມູຕ່ອໄປວ່າ ດ້ວຍວິທີພິຈາຣາຂອງສາລຮັກຮຽມນູ້ມູ ພ.ສ. ២៥៥៦ ຫຼື ១២ ແລະ ຮັບໄວ້ພິຈາຣາວິນີຈລັຍຕາມຮັກຮຽມນູ້ມູ ມາຕຣາ ២៦៥

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๒๖๔ บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นองหรือคู่ความได้แจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติตามมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลออกการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเข่นว่า้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาвинิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำได้แจ้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ได้

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จำเลยยื่นคำโต้แย้งต่อศาลรัฐธรรมนูญนั้น จำเลยไม่ได้แสดงเหตุผลสนับสนุนหรือรายละเอียดว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๕๗ อย่างไร และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ อย่างไร จึงไม่เป็นสาระอันควร ได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง

คงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในนัยตามคำร้องว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๔ และคำวินิจฉัยที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ และคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

ດ້ວຍແຫຼຜລັດກ່າວ ຈຶ່ງວິນຈັບຍໍວ່າ ພຣະຮາຊບ້ານູ້ຕືສຸຮາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ມາດຮາ ៥ ໄນໆຂັດຫົວແຢັງ
ຕ່ອຮ້ອງຮຽມນູ້ນູ້ ມາດຮາ ៥៦ ມາດຮາ ៥០ ມາດຮາ ៥៦ ມາດຮາ ៥៥ ມາດຮາ ៥៣ ມາດຮາ ៥៥ ແລະ
ມາດຮາ ៥៥

นายອົກໍຍ ຈັນທນຈຸລກະ

ຕຸລາກາຮ່າຍຮຽມນູ້ນູ້